

Tallinna POLÜTEHNIK

Tallinna Polütehnilise Instituudi parteibüroo, direktiooni, ELKNU komitee ja ametiühingukomitee häälkandja

Nr. 18 (221) Laupäeval, 26. oktoobril 1957. a. IX aastakäik

ÜLKNÜ 39. AASTAPÄEV

Ülelõulisele Leninlikule Kommunistlikule Noorsooühingule pandi alus I Ülevenemaalisel töölis- ja maanoorte kongressil, mis toimus 29. oktoobril 1918. a.

Aastate jooksul on kommunistlik noorsooühing kasvanud paljumiljoniliseks organisatsiooniks, mis haarab eesrindlikke ja tublid nõukogude noori. Ta on alati olnud ja on ka praegu ning tulevikuks kommunistliku partei ja Nõukogude Valitsuse ustavaks abilliseks nii võitluses kui töös meie sotsialistliku kodumaa ülvanguks.

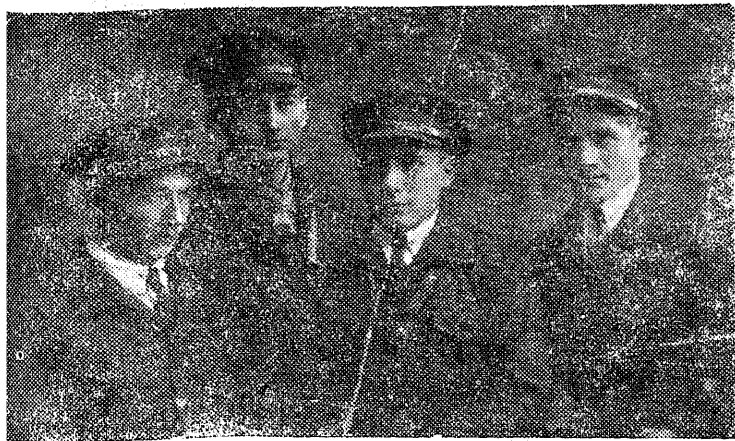
Kommunistlik noorsooühing on kirjutanud oma kuulsusrikkasse jalukku miljonid kangelastegusid, mida on sooritanud noored kommunistid — meie kodumaa patriooidid.

**KOMMUNISTLIKU NOORSOOÜHINGU VÕITUDEST KONE-
LEVAD VIIS SÄRAVAT ORDENIT TEMA LIPUL. KODU-
OJA JA INTERVENTSIOONI AJAJÄRGUL KODUMAA
EST PEETUD VÕITLUST HINNATI PUNALIPU ORDE-
NIGA. SOJAJÄRGSE ÜLESEHITUSTÖÖ SAAVUTUSTE EEST
SAI KOMSOMOL TÖÖPUNALIPU ORDENI. VÕITLUSES OMA
KODUMAA SÕLTUMATUSE KAITSEKS SUURES ISAMAA-
OJAS PAISTSID SILMA KOMMUNISTLIKU NOORSOO-
ÜHINGU KASVANDIKUD TUUES KOMSOMOLILE LENINI
ORDENI. SAMASUGUSE KORGE AUTASUGA TUNNUSTATI
KOMMUNISTLIKE NOORTE TÖÖD KA PÄRAST SUURT
SAMAASODA ÜLESEHITUSTÖÖL. OMA VIIMASE — KOL-
LANDA LENINI ORDENI SAI KOMMUNISTLIK NOORSOO-
ÜHING KANGELASLIKU TÖÖ EEST UUDISMAADE ÜLES-
ARIMISEL JA JÄATMAADE KASUTUSELEVOTMISEL.**

Meie maal pole eluala, kus ei ütleks oma sõna kommunistlikud noored.

Ka Tallinna Polütehnilise Instituudi komsomolorganisatsioon korduvalt andnud oma panuse riiklikult tähtsate ülesannete täitmisel. Viibides kahel suvel koristustöödel uudismaadel ja korvalt vabariigi rajoonides sügistöödel on meie üliõpilased näidanud laimatuid töötulemusi.

Praegu aga koondame kogu oma jõu ja energia selleks, et lähede tulemustega õppe- ja ühiskondliku töö alal väärikalt vastu võtta meie sotsialistliku riigi 40. sünnipäeva — Suure Sotsialistliku Oktoobrirevolutsiooni 40. aastapäeva.

TPI Geoloogia ja mäeasjanduse kateedri juhataja sm. Kaalman kuuks kommunistlikku noorsooühingusse Suure Sotsialistliku Oktoobrirevolutsiooni võidupäevadele järgnevatel aastatel. Temalt saime ka ülesoleva foto, mis kujutab kommunistlike noori komsomoli vormitavastuses Nõukogude riigi algaastail.

Suure Sotsialistliku Oktoobrirevolutsiooni 40. aastapäevale pühendatud

TEADUSLIK KONVERENTS

29. oktoobril k. a. avatakse II auditooriumis XIII TPI teaduslik konverents, mis on pühendatud Suure Sotsialistliku Oktoobrirevolutsiooni 40. aastapäevale.

Ettekandega «Eesti tööstuslik klassi võitlusest sõjajärgsele 1920. a.» räägib siin marksismi-leninismi teaduste ja NLKP ajaloo kateedri õppejõud sm. A. Lebbin. Edasi tuleme avastungil sama kateedri juhatajalt sm. V. Arhangelskiilt tekannet «Nõukogude deokraatiast» ja tehniliste teaduste doktorilt, professorilt, Laurilt «Uurimistöödest õhukeseseinaliste kandekonstruktsioonide alal.»

Konverentsi kahel järgmisel istungil, millised toimuvad 30. ja 31. oktoobril, esinevad oma uurimistöödega tehniliste teaduste doktor, professor A. Aarna, keemiateaduste doktor, professor H. Raudsepp, tehniliste teaduste kandidaat dotsent I. Opik jt. Üldse kuulatakse konverentsil ära ja arutatakse läbi 9 teaduslikku ettekannet.

Konverentsi päevadel on TPI ruumides avatud instituudi laboratoorsete seadmete ja teadusliku uurimistöö tulemuste näitus.

**NÕUKOGUDE TEADUSLIKE ASUTUSTE JA KÕRGEMATE
ÕPPEASUTUSTE TÖÖTAJAD! TÕSTKE TEADUSE OSA TEHNI-
LISES PROGRESSIS, PARANDAGE VEELGI SPETSIALISTIDE
ETTEVALMISTAMIST! OLGU TERVITATUD EESRINDLIK NÕU-
KOGUDE TEADUS!**

NLKP Keskkomitee hüüdlausest
Suure Sotsialistliku Oktoobrirevolutsiooni
40. aastapäevaks

AUTASUSID MEIE KOLLEKTIIVI LIIKMETELE TÖÖ EEST UUDISMAAL

Meie instituudist viibis Kasahstanis Kustanai oblastis Viktorovski ja Aman-Karakai sovhoosides 466 üliõpilast ja õppejõudu.

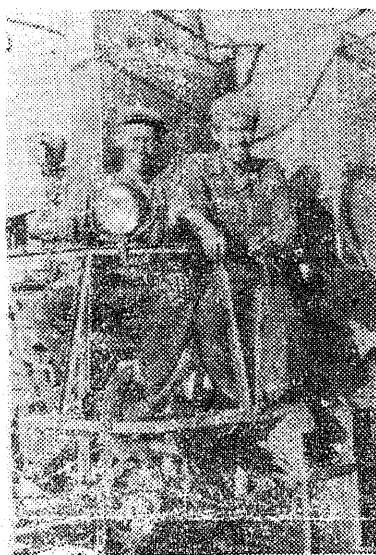
3 meie kollektiivi liiget autasustati eeskujuliku töö eest medaliga ja 48 inimest rinnamärgiga «Uute maade ülesharimise eest».

259 TPI üliõpilast ja õppejõudu töid Kasahstanist kaasa mitmesuguseid auja kiituskirju.

53 inimest autasustati rahaliste preemiatega.

Oma tööülesannete eeskujuliku täitmisega paistsid eriti silma üliõpilased:

Henno Kuiv (MM-31)
Juljus Vedermann (O-55)
Taimo Kübbar (MM-51)
Leini Mets (KT-33)
Heino Sauga (MT-94)
Valentina Lapin (KT-33)
Sergei Krõšov (O-55)

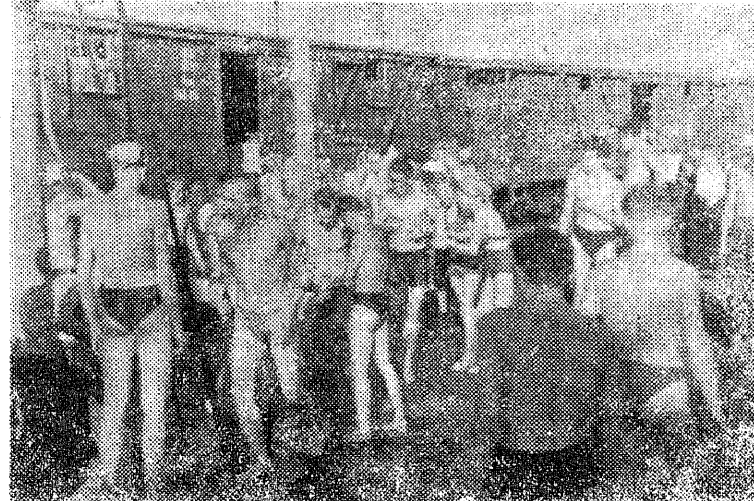

Sõit uudismaale toimus juuli teisel poolel. Siis valitses teel õudne kuumus. Isegi superriietuses oli palav (ülemine foto paremal).

Septembris võis aga Kasahstanis juba lumesõda pidada (alumine foto paremal).

Kombainerite Peeter Partsu (ME-73) ja Enn Vakkuri (ME-33) «C-4» on töökorras ja sõit põllule võib alati (foto ülal).

V. Sustrovi fotod

Mida õpetavad kogemused

Lähenevad Suure Sotsialistliku Oktoobrirevolutsiooni 40. ja ÜLKNÜ 39. aastapäev. Tähtsustult suundub mõtte mõõda läbi käidud teed. Meelde tuleb, et on palju huvitavat. Tahaks peatuda ühel komsomolitöö tähtsal tööloigul, nimelt komsomolorganisatsiooni osavõtul õppetöö ja distsipliini taseme tõstmisest. Vaheldunud on nende aastate jooksul mitmed töövormid. Nii võeti 1949. aastal TPI komsomolitöös kasutusele rühmade ühiskondliku ülevaatuse vorm. Komisjoni ees, milline koosnes vastavate ainete õppejõududest ja ühiskondlike organisatsioonide esindajatest esinesid ühe rühma üliõpilased. Üliõpilane astas kõik oma aine konspektid komisjoni ette lauale. Komisjoni liikmed tutvusid konspektidega, esitasid küsimusi ja üliõpilane andis aru oma tööst kõrgemas koolis. Pärast seda andis komisjon oma hinnangu ja tegi märkusi. See vorm ei püsinud kaua ja vaheldus palju otstarbe-

kohasemate vormidega. Nendeks olid süstemaatilised tootmisõppidamisõpperühmad. Nendel tootmisõppidamistel arutati üksikute üliõpilaste õppetöös mahajäämise küsimusi, selgitati esinevaid raskusi ja takistusi ning võeti vastu konkreetsed otsused ilmnenu puuduste likvideerimiseks. Esimese kursuse õpperühmades viidi läbi vestlusi tulevase eriala kohta, mis aitasid noortel üliõpilastel näha nende õppetöö perspektiive. Suurt abi õppeedukuse tõstmisel osutasid õpperühmades moodustatud õppegrupe moodustati vastavalt rühma üliõpilaste arvule tavaliselt kuni 5. Oppegruppi liitus 3—5 üliõpilast.

Seistes Oktoobrirevolutsiooni 40. aastapäeva künnisel tuleb märkida, et komsomolorganisatsioon on kahjuks nõrgendanud oma tööd selles tähtsas tööloigus. Eelmiste aastate vältel saadud kogemusi ei ole küllaldaselt kasutatud. Otstarbekohaseks

osutunud töövorme rakendatakse tihti stiihiliselt ja sellepärast kogu kasvatustöö komsomoligruppides kannab üldist iseloomu, on veel läbi immutatud formalismist ja puudub individuaalne kasvatustöö iga üliõpilasega. Grupp asub meil tegevusse alles siis kui üksikute üliõpilaste poolt esineb korduva distsipliinirikumisi või on ilmnenu puudulikkud hinded. Tähtis oleks aga teostada kogu kasvatustööd selliselt, et niisuguseid juhtumeid üldse ei esineks. Selleks on vaja teostada iga üliõpilasega pidevat individuaalset kasvatustööd. Iga üliõpilasega teostatav kasvatustöö — see on meie komsomolorganisatsiooni tööd edukuse põhiliseks tingimuseks. Seda õpetavad meile töökogemused.

G. OSEROV,
TPI direktori asetäitja,
ELKNU TPI Komitee sekretär 1949—1951. a.

22. 10. 1957. a.

Lähtudes Tallinna Polütehnilise Instituudi ühiskondlike organisatsioonide ettepanekust TPI üliõpilasmütsi kehtestamise kohta:

1. Luban TPI päevase osakonna üliõpilastel kanda alates 7. novembrist 1957. a. TPI üliõpilasmütsi vastavalt juurdeldatud TPI üliõpilasmütsi kirjeldusele.
2. Kinnitan TPI üliõpilasmütsi kirjelduse (lisa nr. 1).

G. OZEROV,
TPI direktori k. t.

Lisa nr. 1

Tallinna Polütehnilise Instituudi üliõpilasmütsi KIRJELDUS

TPI üliõpilasmüts kujutab vormilt nokkmütsi, mille põhi on terashall kirsipunase ornamendiga ja rumm kirsipunane. Rummu ja põhja vahel on valge kant. Kandist 3 mm allpool on rummul 7 mm laiune valge pael. Ornament on kujundatud ühest paelast, mis moodustab mütsi põhjal vaheldumisi 5 suurt ja 5 väikest aasa.

Mütsi materjal on kalev, nokk on valmistatud mustast nahast.

SEMINAR KOMSOMOLIAKTIIVILE

21. oktoobril k. a. alustas ELKNU Tallinna Linnakomitee juures tööd Tallinna kõrgemate õppeasutuste komsomoliaktiivi seminar. Esimese õppuse raames võttis sõna ELKNU Keskkomitee Oppiva Noorsoo Osakonna juhataja asetäitja sm. B. Hiire, kes peatus üliõpilaste hulgas tehtava poliitilise kasvatusöö parandamise küsimustel. Komsomoli aruandlus-valimiskoosolekute läbiviimisest ja mõningatest struktuurilistest muudatustest komsomoli juhtivatest organites Tallinna Polütehnilises Instituudis rääkis ELKNU TPI Komitee sekretär sm. E. Kesküla. Hiljem toimus mõtetevahetus Tallinna kõrgemate koolide klubi organisatsioonide ümber.

TPI-st võttis seminari esimesest istungist osa üle 20 instituudi komsomolikomitee ja teaduskondade büroode liikme ning komsomoligruppide sekretäri.

Seminari järgmine istung toimus novembrist. Seal kuulatakse ENSV Rahvamajandusnõukogu esimehe sm. Veimeri ettekannet Eesti Majandusplankonna rahvamajanduse arenguperspektiividest ja arutatakse kogemuste vahetuse korras komsomoligruppide juhtimisteaduskondade büroode ning õppeasutuste komiteede poolt.

Viimast korda tuleb seminar sel aastal kokku detsembris. Siis on kavas kuulata ettekannet rahvusvahelise üliõpilaskongressi ja analüüsida kollektiivselt küsimust kõrgemate õppeasutuste komsomolorganisatsioonide sidemetest direktiooni ja õppejõudude kaadriga.

E. JAANUS

Kuu aega kolhoosis

Ilm oli sombune. Autod üliõpilastega suundusid igasse kanti. Pärast kahetunnist autosõitu jõudisime Pärnu-Jaagupisse. Kuhu nüüd? Mõõdunud aastast mäletasime veel selgesti tunniarvulist loksutamist autos mõõda auklikku ja porist teed enne kui jõudisime rajoonikeskusest sihtkohta.

Suur oli aga üllatus, kui juba 2,5 km kaugusel Pärnu-Jaagupist auto peatus ja Murrangu kolhoosi šeffidel paluti maharõnida. Vihm oli üle jäänud, tuju kõigil hea.

Meie peatuspaigaks oli kohandatud kolhoosi kontor ja selle kõrvaltuba. «Puutöömees tuleb kohe ja teeb narid, siis on elamine nagu rohkem inimese moodi,» lubas esimees. Peagi olime endid sisse seadnud. Juba samal õhtul tegime pika tutvumisretke ümbruskonnas.

Järgmisel hommikul ei tõusnud keegi enne kui perenaine oli palunud meid sööma juba kolm korda. Vist polnud me veel harjunud põllutöölise eluga ja elasime mõtetega alles suves. Hiljem oli varane tõusmine juba kergem ning kuu lõpuks olid tüdrukudki juba enne üleval, kui brigadir neid harjumuse kohaselt hommikuti varbast saku-tada jõudis.

Juba esimesel päeval püüdsime teada saada kõike meie uue kodu kohta. Kolhoos Murrang oli väike: läbimõõt umbes 3–4 kilomeetrit. Tööjõudu polnud siin eriti palju ja seega loodeti meie näol üsna suurele abile.

Esimesel tööpäeval vedasime autodega põhku. Harjumatusel olid kõigil õhtuks käed rakuks ja seljad kanged. Seda paremini aga maitses uni.

Päevad möödusid üllatava kiirusega. Umbes nädala jooksul oli meie igapäevaseks tööks põldheina kokkupanek. Et töötasime ainult oma brigadiga, ei olnud muidugi ka «salogadest» puudu. Siiski kerkis põld põllu järel uusi rõuke ja võisime uhked olla selle üle, et peaaegu igal põllulapikesel võis näha meie kätetööd. Esialgu olid rõugad küll küürudega ja ebamääraste tutikestega, hiljem võisime aga öelda, et meil on see töö kindlasti käes.

Suurstundmuseks meie elus oli päev, mil Jüri tõi kolhoosi oma mootorratta. Olime nüüd «täisjõuline motoriseeritud salk», keda ei peatanud mingisugused takistused ega kaugused. Nüüd võis Murrangu šeffe näha puhkeõhtutel Pärnu-Jaagupi rajoonis kord lähemal, kord kaugemal, ühel ööl jõudisime isegi peaaegu Märjamaale.

Peagi alustati uue töömeetodiga: nimelt töö hakati käima

kahekaupa. Lehti ja Aime käisid pikemat aega põllul vilja mäsina eest ära tõstmas, Jüri ja Rein aga spetsialiseerusid kultivatöölisteks. Millegipärast kiitis kolhoosirahvas rohkem poisse, kuigi ka tüdrukud tegid oma teada niipalju kui suutsid.

Ühel pühapäeva õhtul pärast tööd otsustasime minna külla Nurme kolhoosi šeffidele. Et 15 kilomeetrit tundus jalgsimatkaks liiga pikana, siis saadeti tüdrukud esimehelt hobust küsima. Kuulasime kolhoosirahvalt järgi, kuidas on kõige kasulikum esimehega rääkida, ning pärast seda, kui olime alustanud juttu hobusekasvatuse küsimustest rajoonis üldse ja siis «Murrangu» kolhoosis, õnnestuski kaubelda hobune. Sõit oli väga lõbus ning tagasi jõudisime alles täielikus pimeduses.

Vahepeal muutus meie brigadi koosseis. Pidime treeninglaagrisse saatma ühe tublimatest töömeestest — Reinu ja tema asetäitjaks jõudis kohale Ene, kes ka ei löönud kartma ühegi töö ees.

Juba olime selgeks õppinud linakitkumise ja võtnud kartuleid. Enn, Heldur ja Ene olid saanud tublisti päevi põhuvedamise eest. Siis aga tuli esimees sõnumiga: «Homme jõuab kohale masin, koguge jõudu, lähte rehele!» Rehepeks ei ole kerge töö, seepärast muutusid kõigi näod tõsiseks. Kõigest oli aga üle saadud, ega siis selle eeski kartma löödud. Kahju oli küll vaadata, kuidas poisid masina ja kuhja vahet kõndisid terve saad seljas, aga ega tüdrukutelgi põllul kerge olnud viljavihke koor-masse tõsta kui koorem oli kõrge nagu televiisori mast.

Ühe toredama pühapäevana võib meenutada päeva Pärnus. Alles õhtul hilja jõudisime tagasi koju. Siin aga olid parajasti talgud täies hoos. Pererahvas palus ka meid kõigest osa võtta ning pidutsemine kestis ööni.

Nädalad kadusid. Kõige pikematena tundusid viimased 2 päeva, mil lugesime tunde, lõpuks isegi minuteid, mis olid jäänud kokusõiduni. Eelviimasel päeval tehti täpne arvestus normipäevade kohta. Kui vaadata normipäevi, tuleb eriti esile tõsta Ennu ja Heldurit.

Lõppes viimane tööpäev. Auto ootas. Kuu aja jooksul olime saanud palju uusi sõpru, kes meid saatma tulid. «Kirjutage meile!» hüüdsid Tallinna noored. «Kindlastil!» vastasid sõbrad kolhoosist. Viimased hüüded, esimehe tänusõnad ja olimegi kodus teel.

ILLI RAUDLA (KT-33)

Akrobaadid alustasid treeningi

Sel õppeaastal loodi reaalteatringimused akrobaatika arendamiseks meie instituudis ja on alustatud ka pingeline töö treeneri Rõbakovi juhtimisel.

Et akrobaatika on meie vabariigis jäetud vaeslapse ossa, ei ole see põhiliselt süüdi meie võimete suures koormatuses ja kvaliteetse treenerite vähesuses. Meie instituudis on aga olemas praegu kõik võimalused luua kollektiiv, mis on suuteline iga aasta rikendada meie vabariigi sportlaskereet uut järgusportlastega. Et tagada uue vastloodud sektiooni elujõuline tegevus on tarvis, meie üliõpilased võtaksid selle aktiivselt osa.

Kõik akrobaatikahuvilised, koostuge akrobaatikasektiooni!

A. VAIN,
akrobaatikasektiooni liige

TPI akrobaadid Vain ja Eer salu harjutust sooritamas.

Mulleid festivalipäevast
E. Kesküla

(Algus „Tallinna Polütehnik“ nr. 16 ja 17)

Mina vasakpoolseks naabriks on jaapanlanna, Tokiost pärinev Ling Ju, kuna paremal pool istub soome üliõpilane Matti Salo. Tutvume kiiresti. Saan teada, et esimene õpib rohuteadust, kuna teine valmistub ehitusinseneri elukutse vastu. Mattiga vestlemine ei tee mingisugust raskust. Räägime mõlemad oma emakeeles ja mõistame teineteist suurepäraselt. Ling Juga kujuneb aga meil välja mingi omalaadne keelte segu. Siin vilksatab sõnu inglise, vene, ladina, saksa, eesti ja arvatavasti ka jaapani keelest, kuid lõpptulemuseks on ikkagi see, et saame mõlemad aru, mis kumbki teisele tahab öelda. Mõlemad on valmistatud Moskvast ja nõukogude rahva külalislahkusest. Ja kes välismaalastest seda praegu ei ole? Mõlemad panevad imesta-

ma nendele lausa uskumatutena tunduvad suurepärased õppimisvõimalused meie maa koolides. Meie vestluse katkestab pidulik klubi avaaktuse algus. Kõneleb Rahvusvahelise Üliõpilasiidu president tšehh Irži Pelican. Edasi antakse üle tervitusi mitmete maade üliõpilaste poolt, tehakse teatavaks Rahvusvahelise Üliõpilasklubi töökava ja eesmärgid ja õhtu jätkub suure rahvusvahelise kontserdiga. Esinevad Nõukogude Liidu, Egiptuse, Itaalia, Sudaani, Inglise, Hiina ja mitmete teiste maade üliõpilased.

Kontserdi vaheajal tutvun Rooma New Orleansi nime kandva džässorkestri juhi Frano Moeredoga, kes nüüd rõõmsailmeliselt tulevat meelde orkestri kerjuslike esinemisi Itaalia linnade tänavatel selleks, et koguda raha

sõiduks festivalile — «Ükski meist ei kahetse aga seda, sest juba praegu, festivali teisel päeval tunneme, et Moskva festival tasub meile tuhandekordselt nähtud vaeva! Elagu raha ja sõprus!» Lausub ta säravalt silmil tugevasti mu kätt surudes.

Viibin ka edaspidi veel korduvalt Rahvusvahelise Üliõpilasklubis. Diskussioonid, kohtumised, kontserdid — kõik need on huvitavad ja toredad. Kõige toredam on aga see, et iga siin veedetud tund toob juurde uusi sõpru. Jim Williamson Londonist, Aime Pierre Pariisist, Az Banigradži Delhist, Tryggvi Sigurbjarnarson Reykjavikist, Wenda Thomson Viinist — need on noorte nimed, kelledega tutvusin siin Lenini mägedel asuvas üliõpilasiidulinnakeses ja kes koos meie ning tuhandete välismaa üliõpilastega võitlevad väsimatult selle eest, et sõprus ja usaldus eri rahvusest noorte vahel üha tugevneks, üha kasvaks, üha areneks.

KUHU MINNA HOMME?

Festival on täies hoos. Kogu Moskva kihab rõõmsatujulisest rahvast. Noorus pidutseb. Paljudes klubides toimuvad juba varahommikutest alates seminarid, kohtumised, diskussioonid, välja-

Soome ja Eesti NSV noorte kohtumisel. Delegatsioonide juhid kingitustelaua juures.
F. Kljutiški fotod

katel ja parkides — kontserdid, teatrites ja kinodes — mitmekesised etendused, mitmetes tsirkustes demonstreerivad oma võimeid selle ala parimad meistrid, staadionidel keeb spordielu. Kõikjal on tegemist, kõikjal on vaatamist, kõikjal on huvitav...

Õhtul puruväsinuna, kuid heatujuuliselt voodisse heites, ringleb mõte juba järgmises päevas — Kuhu minna? Valik on liiga suur.

(järgneb)

Toimetaja: O. PODER